

- Når EU har delt kompetence på et bestemt område, kan både EU og medlemslandene lovgive og vedtage juridisk bindende retsakter på området.
- Medlemslandene udøver deres kompetence i det omfang, EU ikke har udøvet sin kompetence eller er ophørt med at udøve den.

Definitionen er den samme, som EF-Domstolen anvender i dag.

Delt kompetence betyder, at selv om EU har kompetence på et område, kan medlemslandene fortsat udøve deres kompetencer på området. Men medlemslandene har ikke kompetence til at handle på en måde, som ville være i strid med vedtagelser truffet af EU på det samme område. Til eksempel var det hvert lands nationale overflyvningsregler, som gjaldt, indtil der blev vedtaget fælles EU-regler for det europæiske luftrum. De nationale regler medførte en meget dårlig udnyttelse af luftrummet i Europa. Med de fælles EU-regler på området kan de enkelte lande ikke opstille nye restriktioner for, hvordan det nationale luftrum må beflyves, som strider mod de fælles regler.

De kompetencer, som forfatningstraktaten tildelede EU, er delte, medmindre andet fremgår af kompetenceafsnittet, jf. art. I-14, stk. 1. Udgangspunktet er således delt kompetence.

Art. I-14, stk. 2, opregner 11 områder med delt kompetence. Opregningen er ikke udtømmende, men omfatter de vigtigste politikområder. Det drejer sig bl.a. om det indre marked, miljø, landbrug og fiskeri, forbrugerbeskyttelse, energi og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Visse områder falder kun delvist ind under delt kompetence. Det gælder f.eks. folkesundhedsområdet og social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvor EU's kompetence som udgangspunkt hører under andre kategorier end den delte kompetence.

På to områder med delt kompetence fremhæves det, at EU's udøvelse af kompetence ikke kan føre til, at medlemslandene forhindres i at udøve deres kompetence. Det drejer sig dels om forskning, teknologisk udvikling og rummet,

dels om udviklingssamarbejde og humanitær bistand. Se art. I-14, stk. 3 og 4.

Understøttende, koordinerende eller supplerende tiltag fra EU's side

- På de områder, hvor EU har kompetence til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere eller supplere medlemslandenes indsats, kan EU's beføjelser ikke træde i stedet for medlemslandenes beføjelser.
- Juridisk bindende EU-retsakter kan ikke omfatte harmonisering af medlemslandenes love og bestemmelser.

Det betyder for eksempel, at medlemslandene hver især har ansvaret for deres folkeskoler og højere læreanstalter. Men samtidig kan EU via en række programmer sikre, at der er optimale betingelser for mobilitet blandt uddannelsessøgende og forskere på tværs af EU's grænser.

I art. I-17 opregnes de områder, hvor EU kan gennemføre understøttende, koordinerende eller supplerende tiltag med europæisk sigte. Listen omfatter syv områder: folkesundhed; industri; kultur; turisme; uddannelse, ungdom, sport og erhvervsuddannelse; civilbeskyttelse; samt administrativt samarbejde. Opregningen afspejler områder, hvor EU også i dag gennemfører understøttende, koordinerende eller supplerende tiltag.

Særlige kompetencekategorier

- Samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne.
- Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

To hovedområder falder uden for den almindelige opdeling i tre kompetencekategorier. Det betyder, at disse områder hverken anses for enekompetence, delt kompetence eller understøttende kompetence, men udgør selvstændige kompetencekategorier.

EU's kompetence inden for økonomisk politik, beskæftigelsespolitik samt social- og arbejdsmarkedspolitik præciseres i art. I-15. EU's indsats består hovedsagelig i retningslinjer med henblik på samordning af medlemslandenes politikker. Det betyder, at kompetencen på disse